המוציא יין פרק שמיני שבת

פב.

דלא מקנחיהו בחספא. שאוכל לעשות לכם כשפים: **ולא קטיל לכו כינא אמנייכו.** ואין אתם הורגין כינה בבגדיכם: **ולא אכיל לכו ירקא מכישא דאסיר גינאה.** אין אתם מוליכין שום וכרישה ובצל מגזרה שאוגדין הגננין ואוכלים אלא אתם מתירין האגודה תחילה.

אמר רבי עקיבא מניין ל"ע"ז כו'. פי' בקונטרס דנקט לה הכא דאשום דבעי למיתני מנין שמרחיקין את הקטן ואין נראה דא"כ בהוא הוה ליה להתחיל ועוד דהוה ליה למתניה בפרק רבי אליעזר דמילה וגבי דתנא לעיל בפוף המוציא קרלי דאקמכתא גבי תרם נקט נמי הכי קרלי דאקמכתא וקרא דתזרם כו' הוא סמוך להכיא קרלי דאייתי לעיל לא ימלא במכיתתו תרם וגו':

אסור לבנותו. אפילו למ"ד בפרק קמא דמס' ע"ז (דף יג.) נהנה אסור מהנה מותר ה"מ לגבי מכם שאין נראה כל כך לע"ז כוותו אלא שנתן כדי שיעמוזהו לעבור אכל הכא נראה כאילו בונה לה בית ג) ר"י: **בונם** לתוך שלו ד"א. במסכת ע"ז פרק עלה והא שביק רווחא לעבודה זרה ומשני לה: מאניו

דלא מקנח לכו בחספא ולא קטיל לכו כינא אמנייכו ולא שליף לכו ירקא ואכיל לכו מכישא דאסיר גינאה: אמר ליה רב הונא לרבה בריה מאי טעמא לא שכיחת קמיה דרב חסדא דמחדדן שמעתיה אמר ליה מאי איזיל לגביה דכי אזילנא לגביה מותיב לי במילי דעלמא א"ל מאן דעייל לבית הכסא לא ליתיב בהדיא ולא [6]ליטרח טפי דהאי כרכשתא אתלת שיני יתיב דילמא משתמטא שיני דכרכשתא ואתי לידי סכנה א"ל הוא עסיק בחיי דברייתא ואת אמרת במילי דעלמא כ"ש זיל לגביה [8]היו לפניו צרור וחרם רב הונא אמר מקנח בצרור ואין מקנח בחרם ורב חסדא אמר מקנח בחרם ואין מקנח בצרור מיתיבי היו לפניו צרור וחרם מקנח בחרם ואין מקנח בצרור תיובתא דרב הונא [9]תרגמא רפרם בר פפא קמיה דרב חסדא אליבא דרב הונא באוגני כלים: [2]היו לפניו צרור ועשבים רב חסדא ורב המנונא חד אמר מקנח בצרור ואין מקנח בעשבים וחד אמר מקנח בעשבים ואין מקנח בצרור מיתיבי [10] [2]המקנח בדבר שהאור שולטת בו שיניו התחתונות נושרות לא קשיא הא בלחין הא ביבשין הנצרך לפנות [7]ואינו נפנה רב חסדא ורבינא חד אמר רוח רעה שולטת בו וחד אמר רוח זוהמא שולטת בו תניא כמאן דאמר רוח זוהמא שולטת בו [8]דתניא [2]הנצרך לנקביו ואוכל דומה לתנור שהסיקוהו על גב אפרו חו היא תחלת רוח זוהמא הוצרך ליפנות ואינו יכול ליפנות אמר רב חסדא יעמוד וישב יעמוד וישב רב חנן מנהרדעא אמר יסתלק לצדדין רב המנונא אמר ימשמש בצרור באותו מקום ורבנן אמרי יסיח דעתו אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי כל שכן דכי מסח דעתיה לא מפני אמר ליה יסיח דעתו מדברים אחרים אמר רב ירמיה מדיפתי לדידי חזי לי ההוא טייעא דקם ויתיב וקם ויתיב עד דשפך כקדרה [11]ת"ר הנכנס לסעודת קבע יהלך י' פעמים של ארבע [ארבע] אמות ואמרי לה ד' פעמים של עשר עשר אמות ונפנה ונכנס וישב במקומו: **מתני'** [12] [6]חרם כדי ליתן בין פצים לחברו דברי רבי יהודה רבי מאיר אומר כדי לחתות בו את האור רבי יוסי אומר [2]כדי לקבל בו רביעית אמר רבי מאיר אף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר [1]לא ימצא במכיתתו חרש לחתות אש מיקוד אמר ליה רבי יוסי [3]משם ראיה ולחשוף מים מגבא (6) : **גמ'** [7](איבעיא להו שיעורא דרבי מאיר נפיש או שיעורא דרבי יוסי נפיש) מסתברא שיעורא דרבי יוסי נפיש ומקרא שיעורא דרבי מאיר נפיש דאי סלקא דעתך שיעורא דרבי יוסי נפיש לייט לה במנא זוטרא והדר לייט לה במנא רבה אמר אביי [מתני' נמי] לחתות אש מיקידה גדולה: רבי יוסי אומר משם ראיה: שפיר קאמר ליה רבי יוסי לרבי מאיר ורבי מאיר לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא מידי דחשיב לאנשי דלא לישתכח ליה אלא אפילו מידי דלא חשיב לאנשי לא לישתכח ליה:

הדרן עלך המוציא יין

אמר רבי עקיבא [9]מניין לעבודה זרה שמטמאה במשא [6]בנדה שנאמר [2]תזרם כמו דוה צא תאמר לו מה נדה מטמאה במשא אף עבודה זרה מטמאה במשא: **גמ'** תנן התם [6]ר"מי שהיה (ד) ביתו סמוך לעבודה זרה ונפל אסור לבנותו כיצד יעשה כונס לתוך שלו ד' אמות ובונה היה

אמר רבי עקיבא מניין לעבודה זרה שמטמאה במשא [6]בנדה שנאמר [2]תזרם כמו דוה צא תאמר לו מה נדה מטמאה במשא אף עבודה זרה מטמאה במשא: **גמ'** תנן התם [6]ר"מי שהיה (ד) ביתו סמוך לעבודה זרה ונפל אסור לבנותו כיצד יעשה כונס לתוך שלו ד' אמות ובונה היה

לי במילי דעלמא. מושיבני לפניו בדברי מנס שאינו תורה: **לא ליטרח בהדיא.** במהרה ומחוק לפי שנפתח הנקב בחזקה וניתקין שיני הכרכשא ויולאת: **ולא ליטרח טפי.** פריימכר"ל בלע"ז: **מקנח בצרור.** בשבת אע"פ דלאו בר טלטול הוא בעלמא: **ואינו מקנח בחרם.** משום סכנה: **מקנח בחרם.** שיש מוקים כלי עליה: **באוגני כלים.** שהם מלקים ואינן מקלעין את הכשר: **ואינו מקנח בעשבים.** שהעשבים לחים ומותקין את הכשר. ורבותינו מפרשים משום תלישה ואינו יודע מהו דאי בעשבים מחוברין מי איכא מאן דשרי וכמדומה אני דמוקמי לה בממוברין ומקנח בהן בחיבורן: **ואינו מקנח בצרור.** דלאו בר עלטול הוא הלכך מקנח בעשבים כשהן ממחוברין ולא יחזיק. ומשום שימוש בממוחבר לא מיתסר כדאמרי' בעירובין בפרק ג' (דף לד:) דלא אסרו אלא באילן ובקנים (ב) עוחדין לפי שהן קשין: **שיניו נושרות.** שיני הפה מכרכשא: **לחין.** אין אור שולט בו: **רוח רעה.** ריח הפה שהזכל מרקב במעייס ויולא ריח לרך פיו: **רוח זוהמא.** כל גופו מסריח בזיעה מסרחת שהריח נבלע בבשרו ובאבריו והוה בו לזיעה מזוהמת: **ואינו יכול לפנות.** שאין הנקב נפתח: **יסתלק לצדדין.** כשבדק עצמו בזוית זו יסתלק לזוית אחרת ויבלוק: **טייעא.** ישמעאל: **הנכנס לסעודה קבע.** וגנאי הוא לו אם ילטרך לעמוד מן הסעודה ולפנות: **י' פעמים.** ימתין בין פעם לפעם ויבדוק עצמו: **ואמרי לה ד' פעמים של י' י'.** דהכי עדיף טפי שהילוך מרובה מוריד הזכל לנקביו: **מתני' בין פצים לחברו.** כשמסדרין פצימין ועמודים וקורות ועושין סולר של קורות על הארץ ויש חלל בין זה לזה סומכן מתחתיו שלא יתעקם: **זכר לדבר.** דחרם חשיב בחתיית אור: **לחשוף.** לדלות. ומכירו חשפי שובל (ישעיה מז) חשפי מים שעל המתיכה שחלטורכי לעבור הגשמים ושריעת נהרות (ה): **מגבא.** גומא שמים נקבצין בתוכה: **גמ'** (ג) **מסתברא שיעורא דרבי יוסי נפיש ומקרא שיעורא דר' מאיר נפיש.** אתקפתא היא לומר לפי דבריהם נראה שרבי מאיר מחמיר דאמר לחתות בו אור ולא פי' שיעורא ומרם פורתא חזי לחדא גחלת ואילו לקבל רביעית מים נפיש שיעורא וכי מעיינת בקרא לחשוף מים זוטר דאי ס"ד לחשוף מים נפיש לייט לה שלא יותר בה אפילו כלי קטן והדר אמר כלי גדול וכי דרך המקלליס כן: **אמר אביי מתני'.** דקאמר רבי מאיר לחתות אור מיקידה גדולה קאמר שאפילו גחלת קטנה אינו ראוי לחתות בה אלא בחרם גדול מפני שהוא נמוה: **שפיר קאמר ר' יוסי.** דמדלייט לה בה ש"מ דחזי: **אפילו מידי דלא חשיב.** כגון לחשוף מים לא לישתכח בה ועלולה לא חשיב שיעורא אלא לחתות אור:

הדרן עלך המוציא יין

אמר רבי עקיבא מניין לעבודה זרה כו'. משום דבעי למיתני בהדייהו מניין שמרחיקין את המילה [נקמן פו.] כייל להו להכי דדמיין לה: **כמשא.** אדם הנושאה: **תזרם כמו דוה וגו'.** בעבודה זרה משמעי: **גמ' כולהו סמוך לעבודה זרה.** שהיה אותו כותל ממילה אף לגבי עבודה זרה: **אסור לבנותו.** דקמהני לעבודה זרה: